

Kielzog

editie november 2019

Editorial

door Ad Hendriksen

Redactie Kielzog naar Comcom

Ons verenigingsblad Kielzog is bijna een kwart eeuw nagenoeg probleemloos en zonder onderbrekingen verschenen. Dat vind ik oprecht een bijzondere prestatie.

Steeds heeft de redactie haar best gedaan om een leuk aantrekkelijk verenigingsblad te maken. Niet alleen uit kostenoverwegingen maar ook om er toch de nodige tijd in te kunnen blijven investeren, is het aantal edities in al die jaren afgenomen van zes naar twee. Minder edities, maar daardoor wel een veel mooier blad.

En nog steeds is Kielzog in volle glorie fysiek aanwezig, omdat dat toch wat meer op prijs gesteld wordt dan een digitale versie.

De laatste jaren zagen we dat de waardering voor ons clubblad resulteerde in een groter aanbod van teksten. Dat is mooi. Kielzog is tenslotte ook bedoeld om de binding te versterken.

Een aantal leden vroeg zich af waarom er dit jaar nog geen nieuw Kielzognummer was verschenen. Dat kwam omdat het mechanisme even haperde; het ging even niet meer. De rek was er uit, zullen we maar zeggen.

We hebben deze noodgedwongen pauze goed benut voor een moment van bezinning. De redactie van Kielzog is nu samengevoegd bij Comcom om voortaan nóg slagvaardiger te kunnen opereren.

Annelies heeft de opmaak voor haar rekening genomen en met de medewerking van Mariëtte is de redactie nu sterker dan ooit tevoren.

Colofon

Roeivereniging Aeneas
De Weerd 52
6041 TL Roermond

Tel: 0475 336751
www.rvaeneas.nl

Kielzog

Kielzog is het
verenigingsblad van
RV Aeneas te Roermond

De redactie is onderdeel
van ComCom (commissie
communicatie) en bestaat
uit:

Ad Hendriksen
Piet Hein de Boer
Annelies den Uijl
Mariëtte Geraeds

Kopij voor de Kielzog kunt
u opsturen naar:

Piet Hein de Boer
kielzog@rvaeneas.nl

De volgende Kielzog
verschijnt rond mei 2020

Inleverdatum kopij:
15 maart 2020

Voorwoord bestuur

Beste leden,

Het kalenderjaar is bijna ten einde. Mijn eerste jaar als voorzitter is alweer voorbij. Voor RV Aeneas eindigt dit jaar met een aantal positieve punten. Ik licht ze graag even toe.

1. De KIKAROW actie was een waar succes. Het projectteam had het soms moeilijk, maar uiteindelijk heeft de opbrengst alle verwachtingen overtroffen. We danken iedereen nogmaals voor deze actie, want het dient een goed doel!
2. Helaas kon ik er zelf die dag niet bij aanwezig zijn, maar we hebben van de zomer opnieuw een zeer succesvolle roeiwedstrijd (de Aeneas bootrace) mogen houden. Weliswaar kleinschalig, maar misschien wel de opmaat voor volgende jaren?
3. De examencommissie is weer van start en heeft het eerste examen afgenomen. De koppen bij elkaar steken werkte en we zullen de komende tijd weer vaker examen kunnen doen. Een goede zaak voor een ieder die vooruit wil in het roeien. Een eerste stap naar een betere structuur. Ook van belang om nieuwe leden aan te kunnen trekken.
4. Wat mij brengt op het nieuwe roeiniveau systeem. Dit vloeit voort uit de door de ALV aangenomen lange termijn plannen. Plannen om RV Aeneas verder te brengen de komende jaren. Dit nieuwe niveau systeem heeft tot onrust geleid binnen de gelederen van de club. Zoals door het bestuur ook tijdens de ALV werd aangegeven is onze doelstelling het roeien toegankelijker en niet lastiger te maken. Dus ben je ongerust over je nieuwe roei- of stuurniveau of over de boot waarin je wellicht niet meer mag sturen of roeien volgens de nieuwe regels? Stuur een e-mail naar onze secretaris, dan gaan wij daarover met elkaar in gesprek!
5. Vervolgens de dialoog sessies. Positieve bijeenkomsten met helaas een wat minder positieve oorsprong. De oorsprong is ongewenst gedrag van een klein aantal leden. Dit ongewenste gedrag heeft invloed op de cultuur van de gehele club wat leidt tot spanningen.
De dialoogsessies zijn ontstaan om met elkaar in gesprek te kunnen over hoe we anders met elkaar moeten omgaan. De sessies hebben als doel de spanningen binnen de club te verminderen en uiteindelijk op te lossen.
Ik ga daar in dit schrijven niet verder op in. Jullie ontvangen separaat een speciale nieuwsbrief, welke jullie bij het verschijnen van deze Kielzog, al hebben ontvangen. Laat duidelijk zijn dat wij als bestuur ontoelaatbaar gedrag niet tolereren. Dit gedrag leidt namelijk tot een groot verminderd animo binnen de leden om actieve posities binnen de vereniging op te pakken, wat onze club lam zal leggen. Daarnaast steekt het ook het overgrote merendeel van onze club.

Tot slot wil ik iedereen dan ook vragen zich op een positieve manier in te zetten voor RV Aeneas.

We zijn dat verplicht, niet alleen aan de oprichters, maar ook aan de leden die wél met veel positieve energie de instructie keer op keer laten plaatsvinden, de bardiensten draaien, de inkopen doen, de toertochten uitzetten, het materiaal in goede staat houden, de nieuwsbrieven verzorgen, de website bijhouden, de was draaien, de financiën op orde houden, een wedstrijd organiseren, de examens afnemen, subsidies aanvragen, de skiffeurs instructie geven, een botenplan opzetten of een Kielzog uitbrengen.

Dank aan alle leden die actief zijn binnen de vereniging. En ben je nog niet actief, overweeg het!

Ik besef nu, na het schrijven van dit alles, dat ik mijzelf het gras voor de voeten heb weggemaaid als het gaat om een speech voor de aankomende nieuwjaarsborrel. Het zij zo. Laten we dat moment dan gebruiken om vooruit te kijken naar 2020!

Bedankt voor deze nieuwe Kielzog. Tot op de nieuwjaarsborrel!

Arie-Jan van Berkum
voorzitter RV Aeneas

Nieuwjaarsbrunch 2019 ** Je ziet het goed! De 1^e Kielzog van 2019 begint met de Nieuwjaarsbrunch 2019!*

Op de valreep hoor ik dat we worden verzocht om tijdens de brunch een rood accent te dragen. Ja natuurlijk! Dat zorgt, na een Bourgondische decembermaand, bij mij voor enige stress. Wat moet ik aantrekken? Ik heb een fantastisch rood jurkje..... maar om nou na zo'n vette maand als worst verkleed te gaan?! Het is nog geen carnaval. Gelukkig tref ik in mijn kast nog een ruimer exemplaar aan, helaas iets minder fel rood. Ik kan gelukkig aan de dresscode voldoen!!

Vol verwachting rij ik voor mijn eerste Aeneas Nieuwjaarsbrunch in mijn Fiatje 500 naar Aeneas. Het clubhuis is goed gevuld met vele bekende, maar ook nieuwe gezichten. De rode kledingaccenten van de aanwezigen én de versiering van het clubhuis zorgen voor een feestelijke sfeer. Er is een heerlijk, mooi gepresenteerd, warm en koud buffet. De eigengemaakte soep van Ariënne en haar roeimaatjes vindt gretig aftrek.

Met in onze ene hand een glas bubbels en in onze andere hand de heerlijkheden van het buffet, verrast onze kersverse voorzitter Arie-Jan van Berkum ons met een bijzondere en zeer betrokken Nieuwjaarspeech.

In plaats van te verhalen over de hoogtepunten in 2018 (zoals het 40 jarig jubileum, bestuurswissel, dialoogsessies, omgangsvormen, veiligheid, et cetera) kiest Arie-Jan voor een andere insteek.

Hij vraagt aandacht voor het overlijden van Margot Coolen, die als lid veel tijd en energie in onze mooie vereniging heeft gestoken en verzoekt de aanwezige leden om in te stemmen met zijn voorstel om haar postuum erelid van Aeneas te maken. Uiteraard stemt een ieder hiermee in.

"Geen water was haar te diep"
"Wat heeft Aeneas veel aan deze vrouw te danken"!

Onder het motto "Divers als we zijn als individuen, zo solidair zijn we als roeiers" wenst hij voor 2019 verbinding en solidariteit. Zowel aan boord als op de wal. Daarop is, zoals te doen gebruikelijk, getoast op het nieuwe jaar.

Na deze toast volgt een korte..... ledenvergadering. Deze is ingelast, omdat beoogd penningmeester Hans Efting nog formeel als penningmeester gekozen moet worden. De vergadering duurt slechts enkele minuten en Hans is met algemene stemmen **dé** penningmeester van Aeneas.

Vervolgens neemt Guido enthousiast het stokje van Arie-Jan over en worden roeispullen geveild. Het varieert van oude, soms zelfs antieke roeriemmen en roeibankjes tot lustrumbekers en achtergebleven (al dan niet gewassen) Aeneas shirts. Regelmatig leidt

de wijze waarop de voorwerpen worden aangeprezen en de reacties van bidders en publiek tot grote hilariteit. Van de ruim opgehaalde € 300 gaat de helft naar het project KIKAROW.

Na sluiting van de veiling heb ik zelf mogen ervaren hoe groot de solidariteit onder de roeiers is. Een van de roeibankjes bleek, volgens Hein van der Bruggen, afkomstig van een boot die Aeneas had gekocht van K.N.S.R.V Njord (de studentenvereniging waar ik in de goeie oude tijd heb mogen leren roeien). Helaas was het roeibankje al verkocht aan Mariëtte, maar zij was zo vriendelijk om het aan mij door te verkopen toen ik aangaf hoe bijzonder dit bankje voor mij is.

Gelukkig kon ik Mariëtte (en ook Piet Hein) een wederdienst bewijzen. Zij hadden beiden een roeriem gekocht en wilden deze per fiets mee naar huis nemen.

Er stond een flinke bries die dag en gelukkig was ik met mijn Fiatje naar de roei gegaan. Al snel kon ik hen overtuigen dat het veiliger was om de roerriemen door mij te laten vervoeren.

Zo gezegd, zo gedaan.

De roerriemen staken ver uit, maar door er een actueel geel hesje als vlag aan te hangen, kon ik de riemen veilig vervoeren.

Thuisgekomen realiseerde ik mij wederom, dat ik mij gelukkig mag prijzen dat ik lid mag zijn van zo'n mooie vereniging met enthousiaste, sportieve, warme en kleurrijke leden.

Ook realiseer ik mij dat ik, nu de feestmaand weer voorbij is en er weer fanatiek geroeid wordt, ik straks misschien weer in dat leuke rode jurkje pas ☺

Prosit 2019!

Christel Lenssen

Wie is Hans Eftting?

****Begin dit jaar kende niet iedereen onze penningmeester!***

Dat is nu wel anders!

In deze 1e Kielzog van 2019 willen wij jullie toch nog nader kennis laten maken met Hans.

Hans roeit al sinds 2012 op zaterdag in de Kiezel Acht. Sinds 2000 woont hij in Roermond, in Merum-Herten om precies te zijn, niet ver van de Maas. Hij werd ook geboren dicht bij de Maas, maar dan wel in Cuijk.

Hans is altijd al sportief. Als hockeyer en als roeier. Drie jaar stuurde en coachte hij bij de sloepvereniging Corus in Beverwijk. Jarenlang was hij penningmeester bij Roeivereniging AMYCUS in Almelo.

Toen Hans voor zijn werk hierheen kwam, was hij een aantal jaren actief bij de veteranen van hockeyclub Concordia. Na een blessure pakte hij zijn oude sport weer op: roeien. Ook is vermeldenswaardig dat Hans al jaren bestuurslid van het Limburgs Biergenootschap (en dat als niet-Limburger!) is. Dit jaar is hij één van de organisatoren van "de 24 uren van Maastricht", een groots bierfestival in Nederland.

Hans, "Het is toch gek dat er roeiers zijn, die zich niet realiseren in wat voor een fantastische vereniging ze zitten!"

Daarnaast klust Hans thuis aan het voltooien van zijn huis.

Vorig jaar zag Hans dat het niet zo lekker ging met Aeneas. Hij dacht: “Wat gek eigenlijk, een leuke gezellige vereniging met een fraaie locatie en prachtig roeiwater. Toch een hoop gedoe én een onvolledig bestuur.....”!

Toen zich een nieuwe voorzitter meldde, dacht Hans: “Misschien moet ik ook maar eens een stuk verantwoordelijkheid op mij nemen. Als penningmeester”.

Hans vindt trouwens dat elke roeier in zijn roeileven eens een taak op zich moet nemen, in het bestuur en/of een commissie. Al is het maar voor een paar jaar.

“Je moet trouwens geen 20 jaar in een bestuur blijven zitten. Doorstroming is gezond”.

Hans is blij dat het bestuur nu op volle sterkte is, bijna dan, want er ontbreekt nog wel een wedstrijdcommissaris. Die missen we echt!

Als penningmeester ziet Hans nog wel enkele “hobbels” die aangepakt moeten worden. Zoals het nieuwe dak, mogelijk een uitbreiding van het gebouw en de energietransitie. Verder lijkt hem het penningmeesterschap een leuke, niet al te ingewikkelde taak. Zeker als de sfeer goed is in zowel het bestuur als in de vereniging.

Piet Hein de Boer

Dialogoogavond

Op 24 januari 2019 gingen zo'n 30 Aeneasleden, onder leiding van Hans Savelberg en Peter Marx, met elkaar in gesprek over lastige, regelmatig terugkerende, irriterende gedragsthema's.

Denk bijvoorbeeld aan:

- de sfeer in de vereniging;
- feedback geven en feedback ontvangen;
- het naleven van en de hoeveelheid aan regels;
- groepsvorming, eilandjes die op zichzelf staan;
- coachen en/of examineren;
- rol van het bestuur, enzovoorts.

De dialoog werd door de deelnemers als positief ervaren. Goede gesprekken in harmonie. Een conclusie uit deze gesprekken is “meer verbinding, meer samen doen”, “het bestuur heeft hierin een belangrijke functie”. Deze behoefte leeft sterk binnen onze vereniging en het is dan ook de bedoeling om de gesprekken te vervolgen (** noot van de redactie. Dit is tot nu toe nog niet gebeurd*).

Piet Hein de Boer

Veiligheidscommissie: hulp bij veilig roeien

Op een woensdagmorgen in januari is het al behoorlijk druk in het clubhuis. Midweekroeiers delen de boten in. Schoonmakers poetsen. Jan de Kroon is druk in de weer met Ricardo van het bedrijf Chub. Zij gaan vandaag de brandblusapparaten en de noodverlichting controleren. Dit moet eens per jaar van de brandweer.

Twee roeiers lopen rond om te kijken of alles wel veilig genoeg is in het clubhuis. Ze hebben zojuist ontdekt dat de gaskraan en de meterkast niet goed bereikbaar zijn. Het zijn Peter de Boer en Patrick Raemaekers, leden van de kersverse Veiligheidscommissie van Aeneas. Ze gaan vervolgens naar de botenloods om allerlei zaken te controleren.

Voor Patrick en Peter is het veiligheidsplan de leidraad. Dit plan is opgesteld door Stijn, Isabella en Michiel. Een goed plan, maar nu moet het nog tussen de oren komen van de roeiers.

Patrick: “We willen onze roeiers meer bewust maken van het veiligheidsaspect, want, een ongeluk zit in een klein hoekje”.

Peter vult aan: “Het gaat ons niet om meer regels, meer verboden, maar we willen graag ieder helpen om veiliger te roeien”.

Patrick, stuurvrouw Magda in zwemvest, Peter en de reddingslijn

Mede aan de hand van het onderzoek vandaag gaan ze een aantal voorstellen doen, voor praktische aanpassingen. Bijvoorbeeld: pikhaken en hoosblikken verplaatsen naar de botenloods, zorgen dat de nieuwe reddingslijnen meegaan op toertochten, een afvinklijstje voor de stuurman voordat de boot vertrekt. Dat soort zaken.

Peter en Patrick willen ook het thema veiligheid een meer prominente plek geven in de instructie, zodat de nieuwe roeiers niet alleen technisch goed, maar ook veilig leren roeien.

Intussen komen de midweekroeiers terug.

Peter en Patrick constateren, dat het met de zwemvesten van de stuurlieden wel goed zit.

Hun werk zit er weer op. Maar we zullen vast nog van ze horen! Voor vragen en opmerkingen ten aanzien van de veiligheid houden ze zich beschikbaar.

Patrick 06-24147233 en Peter 0475-331973

Piet Hein de Boer

Wat is er aan de hand met het “Gat van Frans” ?

Op 3 april 2019 was Daniëlle Schols te gast bij de midweekroeiers. Daniëlle coördineert de werkzaamheden rond de plas “Het Smalbroek”, bij ons beter bekend als het Gat van Frans. Zij werkt bij GBN (Grondbank Nederland).

Dit bedrijf is gezamenlijk met Ploegam uit Oss, in opdracht van de Stichting Limburgs Landschap, verantwoordelijk voor een reconstructie van de plas.

In de jaren vijftig van de vorige eeuw was het gat van Frans een vuilnisberg, zoals Jan van Reij zich nog herinnert.

Daarna werd het een grindgat van 14 meter diep en nu wordt het een ondiepe plas van hoogstens twee meter diep. In deze plas groeien weer waterplanten, zwemmen vissen, voelen watervogels zich thuis en vliegen weer libellen! Zo krijgt de natuur weer een kans.

Het hele project gaat zeker drie jaar duren. Tot die tijd mogen we absoluut niet roeien op de plas! Grote boten, waaronder duwbakken, zullen de komende tijd 450.000 kuub zand vervoeren naar de plas. Daniëlle belooft de schippers op de hoogte te stellen van het feit dat wij daar vaak roeien. Aan de andere kant moeten wij natuurlijk ook goed opletten. Denk in dat geval bijvoorbeeld aan opvallende roeikleding.

Het gestorte zand is niet zwaar maar waarschijnlijk wel licht verontreinigd. Dat is de Maasbodem in ons gebied ook. De bovenste laag van één meter zal bestaan uit schoon zand. Als het allemaal volgens plan verloopt, wordt het Gat van Frans dus mooier, natuurlijker. Maar....we mogen er voorlopig alleen maar naar kijken. Opkomen niet! En extra opletten! Nog vragen? Mail naar Daniëlle Schols, d.schols@gbn.nl

Weerribben Marathon

Op zaterdag 6 april jl. hebben wij met de RuRa in de Weerribben deelgenomen aan de Weerribben Marathon, een tocht van 54 km door een web van vaarten in Noord-Overijsel. Het was een geweldig leuke, zeer goed georganiseerde tocht die we allemaal goed hebben doorstaan.

Echt de moeite waard en voor herhaling vatbaar!

Martin, Albert, Remco, Marianne en Angelique

Roeien in Sevilla

Enige tijd geleden stonden er folders van *Saarland Rowing Centre* op de bar.

Na het bekijken van de folder én de website hebben we besloten een roeivakantie te combineren met een roei-trainingsweek.

En dan nog wel inSevilla!

Marianne

Angelique

Afgelopen maart zijn we er geweest en wat hebben we genoten!!!!

Het weer was weliswaar niet heel erg goed, maar de omgeving, de aanwezige andere roeicursisten (22 uit Duitsland, Frankrijk, Zwitserland en De Verenigde Staten), de uitstekende organisatie en de professionele coaches maakte alles goed.

Het was een heerlijke en leerzame week.

Wil je meer weten, dan kunnen en willen we je graag informatie verstrekken.

Marianne en Angelique

Pubquiz, pittig maar leuk!

Op zaterdagavond
6 april waren zo'n
35 Aeneïden op de
Roei.

Niet om te roeien,
maar om mee te
doen aan een
kennisquiz over
diverse
onderwerpen!

Onder leiding van Karin Clerx en Lilian Scheijmans (zij hadden met hulp van deskundige familieleden deze avond georganiseerd) gingen de zeven ingeschreven groepen aan de slag!

Belangrijk doel van de avond was geld inzamelen voor het project KIKAROW.

De vragen waren pittig. Een impressie. De aanwezigen kregen 7 afbeeldingen van bruggen, maar hoe heten die bruggen ook al weer? De Louis Ramaekersbrug kennen we wel. Maar de brug van Mostar? De brug van Millau? De Magere brug?

Voor welke stad vocht Aeneas eigenlijk? Waar begon de Victorie In welke provincie werd Forum voor Democratie de grootste? Wat is de hoogste hoofdstad van de wereld? Aan welke landen grenst Zuid Afrika? Hoe lang is de Bosbaan? Enzovoorts. De strijd was fel, de sfeer genoeglijk. Lilian en Karin hadden voor heerlijke hapjes gezorgd. De “biotoppers” (elke groep had een groepsnaam verzonnen) gingen er met de overwinning van door, maar niemand voelde zich verliezer. Het was een topavond en iedereen was “in” voor een herhaling (de opbrengst is dan voor Aeneas). **De opbrengst van de avond was € 240,00 voor KIRAROW. Karin en Lilian hartstikke bedankt!**

Aeneas deed mee met KIKAROW

van roeivereniging naar roeivereniging in 14 weekenden. Met als doel geld bijeenbrengen voor het onderzoek LATER in het Prinses Maxima ziekenhuis in Utrecht. Het onderzoek LATER is gericht op het verbeteren van de kwaliteit van leven na een behandeling bij kinderkanker. Bovendien is het streven om door middel van dit onderzoek het genezingspercentage van kinderkanker te verhogen van 75 naar meer dan 90 %.

Het idee KIKAROW is ontstaan bij Roeivereniging Michiel de Ruyter in Uithoorn. Een roeitocht van 1400 km door Nederland,

Deelnemende roeiverenigingen roeiden in een zeewaardige roeiboot, "De Vin" genaamd. In deze boot roeiden ook één of meer ex-kinderkankerpatiënten mee. Tijdens de tocht voeren telkens een reddingsboot en gesponsorde boten van deelnemende roeiverenigingen mee.

Aeneas was één van de deelnemende roeiverenigingen!

Een werkgroep (Wilma Geelen, Annelies den Uijl, Ron Limborgh, Karin Clerx, Magda van Gastel en Jan van Reij) startte eind 2018 met de organisatie. Grootse plannen om veel geld bijeen te brengen stuitten op tegenslagen.

Via kleine en grote acties (veiling op nieuwjaarsreceptie, lege flessenactie bij supermarkten, zelf cake bakken en verkopen op de roei, competitie roeien met onze ergometers bij hockeyclub Concordia, Aeneas pubquiz, spontane interne en externe donaties) kwam er toch aardig wat geld binnen. Op zondag 12 mei kwam de vloot aan in Roermond vanuit Eindhoven (in combinatie met de 7-Sluzientocht).

Voorzitter Arie-Jan kon toen een cheque van € 3500 overhandigen voor Kikarow

+

***Noot van de redactie.
De penningmeester van RV Aeneas heeft uiteindelijk € 5.500,00 aan KIKAROW kunnen overmaken.***

Het weekend daarna was er voor een aantal deelnemers een voorovernachting in ons clubgebouw, zodat een ieder op zaterdag 18 mei tijdig van Roermond naar Maastricht kon roeien.

Ditmaal met roeiers van RV Maastricht en enkele gesponsorde Aeneas roeiers.

Zondag 19 mei vertrok de vloot met gesponsorde Aeneas roeiers van Roermond naar Venlo.

Op 30 september jl. (zie foto) was de slotbijeenkomst en de officiële overdracht van de cheque aan het LATER project van het Prinses Máxima Centrum (PMC).

Piet Hein de Boer

*Het uiteindelijke bedrag is € 346.000,- geworden.
Een geweldig bedrag.*

H.M. van den Brink “Over het water”

De ik-persoon, als jongetje van vier jaar in de zomer van 1939, loopt met zijn vader langs een Amsterdamse gracht.

“We waren de trappen opgeklommen van de brug. Halverwege bleven we staan. Mijn vader tilde me op en liet me over de leuning naar beneden kijken.

Juist op dat moment schoot onder onze voeten een spitse punt van koper tevoorschijn, gevolgd door een bijna even ranke boeg bedekt met zilverwitte stof.

Er was geen tijd om van die eerste verbazing te bekomen, want het taf werd gevolgd door de eerste, de tweede, de derde van in totaal acht mannen, die als een kralensnoer onder de brug werden uitgetrokken, of beter: zichzelf voorttrokken, rijdend en glijdend, scharend en links en rechts voor zichzelf reikend, terwijl ze met lange riemen het water pakten, van zich wegduwden en weer loslieten.

Acht mannen in witte hemden en in een perfecte cadans, gevolgd door een kleine stuurman in een blauw jasje met een koperen toeter voor zijn mond, als een punt onder een lang uitroepteken.

Het was voorbij in een paar seconden, maar zolang ik kon staarde ik de roeiers na, en niet alleen de roeiers, maar ook het spoor, dat ze achter zich aantrokken, een spoor van lijnen en kolken, daar waar de riemen met kracht het water hadden gepakt, als voetafdrukken, die op het moment dat ze gezet werden alweer begonnen te vervagen, waarbij ze langzaam overgingen in elkaar.”

Hij is er weer, herdrukt deze mooie roman. Klein maar fijn, met in 1998 de Librisprijs. Een boek over een vriendschap en een rivaliteit van twee vrienden, tegen de achtergrond van de 2e wereldoorlog. Ze delen één passie, roeien!
Hans Marten van den Brink, de schrijver, is natuurlijk zelf een roeier. Maar hij kan ook prachtig schrijven.
Oordeel zelf en lees dit juweeltje van nog geen 150 bladzijden!
Piet Hein de Boer

De Oude IJssel: aardig maar geen Maas!

6 juni!

Dat was toch D-Day?

Voor de Midweekroeiers was 6 juni 2019 de dag voor de jaarlijkse toertocht.

Dit keer zou de toertocht naar de Oude IJssel gaan, tussen Doetinchem en Doesburg.

Via verschillende routes (al of niet door Duitsland) bereikten de 15 deelnemers Doetinchem.

Een snelle wissel onderweg

Daar heette Nico van de kleine, maar levendige roeivereniging de Ank (87 leden), ons welkom in hun leuke verenigingsruimte. Organisator Math Widdershoven verraste hem met een “Roermond-pakket”.

De boten werden naar het water “gereden” en dat scheelt toch een hoop tilwerk!
En toen ging het de Oude IJssel op.

Een soort Hambeek (iets breder) met voornamelijk riet aan de kant en af en toe een (soms lage!) brug. Een mooie molen onderweg gezien, maar verder toch een vrij saaie omgeving.

Wat zijn onze Maas en onze plassen dan toch mooi!

Gelukkig hield de regen snel op.

In Doesburg bij de sluis was een fraaie picknickplek, zelfs met een toilet (€ 0,50 per keer!).

Picknick in Doesburg

Op de terugweg, in mijn boot, rekende **Lilian Scheijvers** af met de mening dat vrouwen niet technisch zouden zijn.

Ze repareerde even vakkundig een defect bankje!

Tegen zeven uur was iedereen weer in Nederweert gearriveerd.

Een heerlijk diner “Bi-j Siem” wachtte op ons.

Math (1^e viool) en Jan (2^e viool), jullie hadden het weer prachtig georganiseerd!

Vincent Evers

De Aeneas Bootrace 2019

sportief en gezellig!

Wedstrijdroeiers zijn er bij Aeneas altijd geweest, maar het waren er nooit veel. De meeste roeiers willen best hun techniek bijhouden, maar hebben weinig wedstrijdambities. Bovendien, we hebben prachtig roeiwater, maar.....geen wedstrijdbaan.

Daar wilden in 2012 enkele roeiers wat aan doen. Theo v.d. Peijl, Joof Oosterbaan en Laurens van Stralen hebben toen een eenvoudige wedstrijdbaan gecreëerd. Op de Donkere Nack hebben zij 2 paaltjes op de oever geplaatst, 500 meter uit elkaar met 2 boeien op de plas.

In 2013 werden zo de eerste “onderlinge wedstrijden” gehouden. Het aantal deelnemers was beperkt en dat bleef de jaren daarna zo. Tot 2017. Op een prachtige junidag roeiden toen heel wat clubjes en individuele roeiers tegen elkaar. Met een BBQ als afsluiting werd het een leuke dag! Pascale heeft de destijds gewonnen fles “Eau de Meuse” nog bewaard.....

In 2018 vielen de wedstrijden bij Aeneas in het water, maar oud-Aeneasroeier Hans v.d. Laan organiseerde wedstrijden in Venlo. Daar waren ook een aantal roeiers van Aeneas van de partij. Dit jaar nam Dominique Clerx het initiatief om voor 2019 weer een Aeneas bootrace te organiseren.

De werkgroep Aeneas Bootrace is hard aan het werk.

De werkgroep bestond uit Marjan Straver, Pascale Hendrikx, Marian v.d. Vegt en Laurens van Stralen.

Roeiers uit Venlo en Weert werden ook uitgenodigd. De bootrace werd een groot succes.

Op een zonnige dag in juni gingen Aeneas roeiers en de roeigasten uit Weert en Venlo enthousiast met elkaar de strijd aan. Van cursisten tot zeer ervaren wedstrijdroeiers.

Coby Berghuis en Jan van Rey zorgden via drinken en heerlijke broodjes voor de inwendige mens! De dag werd afgesloten met een feestelijk prijsuitreiking in het clubgebouw.

Duel tussen twee c4-en met volgbout

2 skiffjes

Drukke bij het startpunt.

De tijden worden nauwkeurig bijgehouden.

De 1^e prijzen waren voor:

Gerard & Stijn (2+). De enige boot die de afstand in minder als twee minuten aflegde!
 Don Wolters (C1), Albert Knop (skiff), Stijn (skiff), Marcus Smith (C1), Notos Venlo(C4+),
 Wij gaan harder (C4+), RV Weert (C4+), Zaterdag Pierre(C4+).

Maar ach, verliezers waren er eigenlijk niet op deze dag vol roeiplezier!
 Dominique en team, jullie hebben voor een geweldige dag gezorgd!
Piet Hein de Boer

Toertocht Roermond

Regen, windkracht vier en een matige temperatuur. De voorspellingen waren niet al te best voor een toertocht.

En toch stapten we op 15 augustus goedgemutst om 08:00 in de auto richting Roermond, voor een toertocht bij Roeivereniging Aeneas.

Ada achter het stuur, ik als (mede)navigator en Rob knus tussen Elske en Carolien op de achterbank.

Aangekomen bij de roeivereniging stond de koffie met appeltaart en kersenvlaai al klaar.

Langzaam kwamen de roeiers van de andere verenigingen binnen.

Roeivereniging Pontos uit Lelystad, ARZV uit Alkmaar, de Hertog uit den Bosch en wij van de Roosendaalse Roeivereniging. In totaal twintig enthousiaste roeiers. De boten werden ingedeeld, Carolien en ik zaten samen in de boot met Angelique op boeg.

De wind was best wel heftig, maar het was nog droog en met een beetje geluk ging het pas regenen als het lunchtijd was. Het was een prachtige roeitocht over woelig water. Angelique merkte al snel dat ze de verkeerde schoenen aanhad om het voetstuur goed te kunnen bedienen, dus besloten we om alle handelingen gezamenlijk te doen. Nou dat hebben we geweten.

Door de hoge golven en de heftige wind vlogen de commando's "bakboord best", "stuurboord sterk" en "hoog scheren" ons om de oren. Maar wat een fantastische ervaring.

Wij vrouwen gingen zo lekker dat we niet eens door hadden dat de andere boten uit het zicht waren verdwenen. Ieder nadeel heeft zo zijn voordeel zou Johan Cruijff zeggen, dus ook voor Carolien en mij.

Enthousiast begon Angelique uit te leggen over hetgeen we op dat moment aan de stuurboordkant op het water zagen. Door de enorme kronkels in de Maas leek het hoge kantorenpannd geen enkele oriëntatie te geven. Het leek alsof we, iedere keer als we daar langs roeiden, de toren weer vanaf een andere kant konden bekijken.

Angelique vertelde volop allerlei details, zoals het verkeer op het water en de golfslag. We konden merken dat we met een echte roeifanaat te maken hadden en het voelde goed.

Zodra we de andere boten weer in het zicht hadden, pakten we weer serieus de draad op. Alleen vanaf dat moment hielden mijn vriendin en ik die toren ongemerkt sterk in de gaten. Ja, dan krijg je wel eens van die suffe opmerkingen en moesten we lachen om helemaal niets. Lekker ontspannen en genieten.

Nadat we de ruime bocht naar stuurboord hadden genomen kwamen we op een idyllisch gedeelte waar we langs kinderen roeiden die aan het zeilen waren. Mijn dag kon niet stuk meer, dit was goud waard. We naderden een luxe jachthaven en een stukje verderop de drijvende woningen, het resort Marina Oolderhuuske. Wij konden onze enthousiaste kreten natuurlijk weer niet inhouden dus roeiden we een stukje langs de eerste huizen, adembenemend.....en het was nog steeds droog! Totdat we het strandje naderden, waar we onze lunch wilden gebruiken. De lucht werd donker en we zochten een plekje om te schuilen. Verderop zag ik bij jachthaven Hatendoer een lege tent staan van de zeilvereniging. Gezamenlijk besloten wij hem te kraken. Een enorme regenbui barste los en binnen in de tent hadden wij de grootste lol over onze ondeugende actie.

Na de lunch roeiden we de zeer woelige Maas op tot aan de sluis van Linne. Met windkracht 4 en een flinke regenbui was het hard werken tot aan de sluis van Linne. Moe maar voldaan roeiden we weer terug naar de roeivereniging van Aeneas, waar we heerlijke broodjes en gazpacho geserveerd kregen.

Het was een zeer geslaagde toertocht met alle ingrediënten die je je als roeier kan wensen. Wij van de Roosendaalse Roeivereniging willen dan ook Aeneas vriendelijk bedanken voor de fijne dag en de goede zorgen.

Ada, Elske, Rob, Carolien en Marja

Pannenkoekentocht met hindernissen

De *RV Aeneas-pannenkoekentocht* is de laatste jaren uitgegroeid tot een populaire landelijke toertocht.

De toercommissie vond het altijd jammer dat er nauwelijks roeiers van Aeneas meededen.

Dit keer konden Ine, Annie, Hans en Annet tevreden zijn.

13 roeiers van Aeneas vertrokken op 8 september 2019, samen met een dertigtal roeiers uit Delft, Oss, Almere en Venlo naar Thorn.

Na een gastvrije ontvangst, natuurlijk met vlaai in ons clublokaal (dat gebeurt niet overal!), kreeg iedere club een gastvrouw toegewezen, die antwoord kon geven op eventuele vragen.

De boten lagen al klaar in het water en de bemanning was ook keurig geregeld. Lekker weer, rustig water, het belooft een fijne roei dag te worden. De mooie roeitocht over de Maas, het schutten in de sluis bij Linne, het aanleggen op het strandje bij Thorn, het klopte allemaal! In het restaurant stonden in no time 40 pannenkoeken op tafel, die er ook in no time in gingen! Tevreden werd de terugreis aanvaard en om half vier zochten de 11 boten een plekje in de sluis bij Linne. Alleen, de sluisdeuren richting Roermond bleven dicht.

Diverse telefoontjes naar Rijkswaterstaat kwamen niet verder dan de vage belofte dat er alleen geschut kon worden als de sluis vol was, dit vanwege de lage waterstand. Op zo'n moment blijkt hoe flexibel roeiers zijn. Er werden contacten gelegd tussen roeier uit verschillende delen van het land. Er werd gezongen voor een jarige. Er werden diverse versnaperingen uitgedeeld en uit het water gevestigd.

Na ruim 2 uur kwam de beloofde duwboot er eindelijk aan en toen om zes uur de sluisdeuren open gingen ging er een luid gejuich op. ***“Free at last”!*** Terug op de roei was het eindelijk tijd voor een hapje en een drankje. De roeiers namen het Aeneas niet kwalijk, dit was immers overmacht.

Iedereen ging tevreden huiswaarts. Ondanks alles.....!

Bertien Paanakker en Piet Hein

Toertocht Wageningen: kamelen langs en Dakota's boven de Rijn.

De Wageningse Watersportvereniging VADA was al op bezoek geweest in Roermond dus werd het tijd voor een tegenbezoek.

Op 19 september jl. vertrok de woensdagochtend roeigroep "met aanvulling" in drie auto's naar de stad van de "boeren"-universiteit en de roemruchte Argonauten aldaar.

Wie weet nog dat de eerste vrouwelijke Europese kampioensvier bestond uit leden van de, toen nog uitsluitend voor mannen toegankelijke, studentenroeivereniging Argo?

Zeer toepasselijk dat de Roermondse roeigroep in meerderheid vrouwelijk was!

Een hartelijke ontvangst in het huiselijke clubgebouw door Karin en Ite met koffie en koek onderstreepte dit nog eens. Het leek verder een normale toertocht te worden.....

Onze gastvrouwen gingen mee aan boord in de C4-en, een wherry werd met vier Aeneas-veteranen bemand. Ze voeren in formatie tot het Opheusdense veer en even later verder uit elkaar langs de groene zoom van de Grebbeberg bij het Veluws kanaal.

Jan de Kroon zag in zijn geestesoog Amerongen al opdoemen, maar verder dan Elst kwamen we niet.

De strenge meesteressen van Vada hadden, rekening houdend met de stroom, berekend, dat we alweer rechtsomkeer moesten maken. Terug naar de bankjes bij Moeke, waar het heerlijk toeven is in de passantenhaven.

Daar stonden tussen de rood en geel gekleurde wagens en tenten van circus Maximum niet alleen paarden en lama's, maar ook een heuse kameel. Nu zijn er landen, waar dat beest gewoon een huisdier is, maar hier werd de gelegenheid geboden voor een selfie met kameel, aan de voet van de imposante Cuneratoren van Rheden !

De volgende verrassing vertoonde zich in de lucht, een fly-by van Dakota's en andere toestellen ter voorbereiding van de luchtlandingen, die de zondag daarna zouden plaatsvinden... Inmiddels waren we weer terug in de Rijnhaven van Wageningen.

Daar moesten we uitwijken voor Drakenboten, die in gereedheid werden gebracht vanaf het vlot van Vada. Vanaf dit vlot worden de boten hoog (5 meter) en droog opgeborgen en over een 45-graden talud getild met een elektrisch bestuurd kraan!

Met de laatste restjes energie kregen de boten nog een extra schoonmaakbeurt en was het alweer tijd om de inwendige mens Bie Siem te Nederweert te verzorgen, waar we na een vlotte rit hongerig en dorstig aankwamen.

Dank zij de uitstekende organisatie van Math Widdershoven stond de tafel al voor ons gedekt voor een zeer verzorgde drie-gangen maaltijd.

Aeneas had maximaal genoten!

Vincent Evers

Met voorzitter Louis Lambert
(organiserende roeivereniging)

Roeien op de Ardense Maas

We roeien vaak op “onze” Maas.
Daarom is het wel eens leuk om op
een heel andere Maas te roeien,
langs hoge rotsen, langs kastelen,
beboste heuvels, en....7 sluisjes.

Dit kan elk jaar op de derde zondag
van augustus als de roeivereniging van Namur (Namen) een internationale tocht
organiseert. Van Hastières (bij de Franse grens) tot even voor Namen.

Koos en Annie op zoek naar een slaapkamer in het
kasteel

15 vrijdagroeiers vertrokken op
zaterdag 17 augustus 2019 richting
Namen. Daar bezochten sommigen
het museum Félicien Rops (de
beroemde schilder, tevens oprichter
van de Roeiclub in 1862). Ze aten in
een leuk restaurant aan de Maas en
sliepen met zijn allen in een echt
kasteel.

De kasteelvrouwe was namelijk een
enthousiaste skiffeuse van de
roeiclub.

De ongeveer 70 roeiers uit België, Frankrijk, Nederland en Duitsland vertrokken zondag in
alle vroegte per bus naar het startpunt, en daar begon de tocht, met de 15 vrijdagroeiers
in 3 C4's, in stromende regen.

Er volgden nog diverse buien, maar dat mocht de roeipret niet (helemaal) drukken. De

route was prachtig. De onderbreking
halverwege voor een smakelijke
lunch was welkom (konden we droge
kleden aantrekken) en in de loop van
de middag kwam de zon zelfs door!

Moe maar tevreden keerden we
huiswaarts. Zouden we in 2020 deze
mooie tocht eens op een mooie
warme dag kunnen doen???

In een van de zeven sluizen

Fotowedstrijd

In de nieuwsbrief van april 2019 stond een oproep aan de leden om één of meer wervende foto's op te sturen, foto's die je bijvoorbeeld voor advertenties of een folder voor Open Dagen zou kunnen gebruiken.

Iedereen had het in de zomer kennelijk zo druk met roeien, dat er slechts één lid reageerde. Els Jans reageerde met een leuke serie foto's. Zij is dus de winnaar en werd verrast met een lekkere fles.

Piet Hein de Boer

Roeiclinic MAVO Roermond

Wat er gebeurde in september!

We kwamen aan bij de roeivereniging (Aeneas) en kregen uitleg over wat we gingen doen. Er werden 2 groepen gemaakt.

Een groep ging 2 boten in het water leggen en de andere groep ging oefenen in een roeisimulator. Daarna wisselden de groepen en ging de andere groep roeien leren met de simulator.

In de boten kregen we ook nog eens uitleg. De eerste 2 mensen in de boot roeiden om te oefenen en daarna de 2 laatste mensen. Toen ging iedereen tegelijk roeien (dus met z'n vieren). Daarna hielden we een kleine wedstrijd en de winnaars daarvan kregen een beker. Ten slotte hebben we alle boten terug naar binnen gebracht, best zwaar, en kregen we nog een toespraak over het verloop.

Al met al een heel leuke en bijzondere sportervaring. Voordat we 't wisten hadden we al 2 uur geroeid. Iedereen vond het roeien erg leuk. We hadden alleen niet verwacht dat het zo moeilijk zou zijn!

We raden iedereen aan om een kijkje te nemen bij deze roeivereniging en we hopen dat Aeneas meer leden krijgt.

Robin Cupers en Luuk Simons M3a, leerlingen Mavo Roermond

Rabo Club Support 2019

Ook dit jaar organiseerde de Rabobank weer een actie om verenigingen te ondersteunen. Vorig jaar werd Aeneas derde en kregen we een bedrag van € 500,00.

Dit jaar vond de prijsuitreiking in Oolderhof in Herten plaats. Namens Aeneas waren Piet Hein de Boer en Annelies den Uijl aanwezig. Het duurde enige tijd voordat zij wisten wat er dit jaar voor Aeneas in het vat zou zitten.

Na koffie met vlaai (wat beginnen bijeenkomsten in Limburg toch plezierig) kregen alle aanwezigen, aan de hand van een aantal speeches en promotiefilmpjes, te horen en te zien wat de beleidspunten van de bank zijn en waar de bank op focust.

Ook werden bankmedewerkers aan het publiek voorgesteld. Daarna werden de aanwezigen muzikaal verrast met optredens van **Nienke Crijns en Suzan Seegers**.

Na dit optreden vertelde Suzan over het belang van verenigingen voor onze samenleving. Zij benadrukte de meerwaarde van het lid zijn van een vereniging en illustreerde dit verhaal met persoonlijke ervaringen.

Uiteindelijk mochten Piet Hein en Annelies bovenstaande cheque in ontvangst nemen.

Een mooi bedrag!

Afscheid Irma (Kielzog) en Ron (ComCom)

Was het nou 1991, 1992 of 1993 dat **Irma** haar eerste Kielzog maakte? Ik weet het niet precies meer. Ergens in die periode moet het wel geweest zijn. Meer dan 27 jaar; een verdomd lange tijd.

Dit jaar is ze er mee gestopt. Het was niet langer meer te combineren met haar werk. Ik heb enorm veel waardering voor de manier waarop Irma de opmaak van Kielzog zo lang heeft kunnen doen, ondanks haar drukke baan. Irma is iemand die te bescheiden van aard is om hiervoor in de bloemetjes gezet te worden. Ik kon geen weerstand bieden tegen mijn behoefte om je toch heel hartelijk te bedanken voor de fijne jaren die we steeds hebben samengewerkt. **Irma bedankt!**

Dit voorjaar vertelde **Ron** dat hij zijn taak bij Comcom als webmaster niet langer kon voortzetten. Op zijn werk heeft hij de verantwoordelijkheid toegeschoven gekregen een belangrijk IT-project op zich te nemen. Een project dat langere tijd veel van hem zou gaan vergen. Begrijpelijk dus dat hij niet langer meer beschikbaar kon zijn voor Comcom. Maar het was wel heel erg jammer, want Ron was een belangrijke speler in het Comcom-team.

Hij had een scherpe geest en kon onverwachts met goede oplossingen komen. De leden van Comcom bedanken Ron voor zijn tijd, zijn kritische kijk op de dingen en zijn spontaniteit.

Namens Comcom, Ad Hendriksen

ALV najaar *(*noot van de redactie: zoals gebruikelijk vindt er binnen onze vereniging 2x per jaar een ALV plaats (in het voorjaar en in het najaar). Er is helaas geen impressieverslag van voorjaar ALV)*

Op vrijdag 1 november staat in onze agenda's "ALV najaar". Wij gaan als lid, maar ook mede namens ComCom, naar deze ALV zodat we voor de Kielzog een korte impressie over deze avond kunnen schrijven. Onderstaand een samenvatting van onze ervaringen.

Naast de gebruikelijke agendapunten staat voor deze vergadering ook het volgende op de agenda:

1. een voorstel tot stemming van statutenwijziging naar financieel kalenderjaar;
2. informatie over introductie niveausysteem en aanpassing bootreservering.

Twee agendapunten die de gemoederen onder de leden al voorafgaande aan deze vergadering flink bezig houden. Wij zijn dan ook benieuwd hoe deze vergadering gaat verlopen.

De opkomst is minder dan de vorige bijeenkomsten waarbij wij aanwezig waren. Er zijn ongeveer 50 leden aanwezig, 20 leden hebben zich formeel afgemeld.

De vergadering begint klokslag 20.00 uur met een heuse slag van de voorzittershamer (tijdens de vergadering zal deze nog regelmatig van pas komen) en eindigt rond 23.00 uur. Een half uur later dan gepland.

Er zijn deze avond presentaties over:

- het voorstel botenplan en de financiële haalbaarheid van dit plan (Albert);
- het voorstel statutaire wijziging van boekjaar verenigingsjaar naar financieel kalenderjaar (penningmeester Hans);
- budget, tarieven en begroting 2020 (penningmeester Hans).

De aanwezige leden zijn betrokken, alert, kritisch én bezorgd. Tijdens de vergadering worden regelmatig kritische opmerkingen gemaakt en kritische vragen gesteld. Er worden harde noten gekraakt en soms raken de gemoederen verhit. Vooral ten aanzien van financiële onduidelijkheden met betrekking tot afgelopen jaar en komend jaar.

Ook de agendapunten “informatie rondom de veranderingen van de niveausystemen” en “voorgestelde statutaire wijziging” laten de gemoederen niet onberoerd. Er vinden flinke discussies en terechtwijzingen plaats. Een aantal leden spreekt hun bezorgdheid uit over de consequenties van de invoer van het nieuwe modulaire roeisysteem.

Wij zijn blij te horen dat:

- er toch subsidie is toegekend voor het vernieuwen van het asbestdak;
- de toegangstrap van het clubgebouw tussenleuningen heeft, waardoor deze veel veiliger is;
- het ledenaantal afgelopen jaar gegroeid is en het aantal jeugdeden verdubbeld.

Al fietsend naar huis ontdekken we dat er gelukkig één gemeenschappelijke factor is. Aeneïden zijn immers allemaal verzot op roeien.....!

Al met al een bewogen avond. Een avond die een ieder zaterdag op de roei ook nog bezig houdt. In de aanwezige roeiploegen wordt nagepraat, worden ervaringen uitgewisseld en situaties uitgediept. De avond wordt grondig geëvalueerd.....!

Annelies den Uijl en Mariëtte Geraeds

C'era una volta; roeien verbindt

Van Mokum naar Roermond

In de zomer van 2010 verhuist Caroline van Amsterdam naar Nunhem, van hartje stad naar een stil plekje aan de rand van het Leudal. Dat is even schrikken dat begrijp je! Als echte Amsterdamse is ze gewend aan de Mokumse humor en directheid, zodat de indirecte Limburgse omgangsvormen om enige gewenning vragen. Maar al gauw verstaat Caroline het dialect en begint zij haar nieuwe omgeving te waarderen.

Maarten neemt haar mee naar Aeneas en na een eerste les van Theo is Caroline overtuigd: dit wordt haar nieuwe sport. Zij volgt de beginnerscursus en er ontstaan nieuwe vriendschappen, die zo belangrijk zijn als je naar een nieuwe omgeving verhuist. Caroline pakt het roeien snel op en krijgt een plek in de Acht van Hans.

Het team gaat vooruit, de balans verbetert en stuurvrouw Marjan hoort zelfs belletjes. Dat is het criterium voor deelname aan de volgende wedstrijd. Na de Dommelregatta gaat het team internationale wedstrijden roeien op de Wannsee bij Berlijn en op de Starnberger See bij München. Niet steeds blikken maar wel altijd genieten. Het team is een hechte vriendengroep geworden, een voorbeeld van de verbindende kracht van de roeisport.

Van Roermond naar Lugano

Caroline voelt zich thuis in Roermond met haar nieuwe vrienden van Aeneas. Zij roeit heel graag en kan haar geluk niet op. Maar dan opeens volgt emigreren van Roermond naar Lugano in Italiaanstalig Zwitserland. Dat is schrikken, want dat betekent weer helemaal opnieuw beginnen. De keuze voor Lugano wordt mede bepaald door de mogelijkheden om te roeien.

Er zijn vier verenigingen aan het meer, waarvan twee in Lugano. We worden lid van Club Canottieri Lugano (CCL), de oudste (1912) en grootste vereniging van de stad. Een modern gebouw en een prachtige vloot hebben ons verleid om voor CCL te kiezen. Kijk maar eens op de website www.clubcanottierilugano.com.

Al gauw blijkt echter dat de vereniging zich volledig richt op wedstrijdsport voor de jeugd. Circa tachtig jeugdleden worden door twee professionele trainers begeleid en ieder weekend worden wedstrijden geroeid in Zwitserland en in Italië. Voor de volwassenen wordt niets georganiseerd en zij mogen alleen roeien in oude slechte boten. We besluiten om het een jaar aan te zien en op zoek te gaan naar een andere club.

We roeien drie keer per week en raken bevriend met onze lotgenoten. We leren het meer kennen en ervaren het risico van plotseling opzettende wind met gevaarlijke hoge golven. Maak dan maar dat je weg komt want het meer verandert in een zee. Maar meestal is het puur genieten van het prachtige meer, dat omgeven wordt door hoge bergen met besneeuwde toppen. Het wordt winter en wij kiezen onze nieuwe club.

Van CCL naar Audax

Onze keuze valt op de kleinste roeivereniging van Lugano: Club Canottieri Audax in de wijk Paradiso. Vanaf de straat is de vereniging moeilijk te vinden omdat er alleen een oude toegangsdeur is met een klein naambord. Een groter contrast met onze vorige club is haast niet denkbaar. Kijk maar eens op de website www.canottieri-audax.ch.

Binnen lijkt het of de tijd stilgestaan heeft, tot je de kleine loods binnenkomt. Je mond valt open bij het zien van de jonge vloot. Het betreft vooral boten van de Toscaanse bouwer Salani en de Zwitserse bouwer Stämpfli. Er ligt een splinternieuwe Salani Acht, die nauwelijks de loods in en uit kan. De loods is zo smal, dat alle boten 90 graden gedraaid naar buiten gedragen moeten worden. Je vraagt je af hoe een kleine vereniging zich deze vloot kan permitteren.

Van de circa tachtig leden blijken er maar dertig actief te roeien. Daarnaast zijn er vijftien jeugdleden, die alleen op zaterdag roeien. De contributie is erg laag maar sportclubs in Zwitserland krijgen veel subsidie. Als je dan ook nog een bestuurslid hebt, die bij zakelijke transacties vriendelijk doch dringend aan de andere partij vraagt om een boot aan Audax te schenken, dan schiet het lekker op met de vloot. Het nummerbord van het kanton Ticino waarin Lugano ligt, begint niet voor niks met **TI**. Het is eigenlijk de afkorting van: "Trotzdem Italiener".

Bij ons vertrek hebben we drie roeimaatjes meegenomen naar Audax, zodat de kleine vereniging er opeens vijf actieve leden bij krijgt. Een heuse schokgolf in dit kleine behoudende clubje, dat bestuurd wordt door mannen van tussen de 80 en 90 jaar. Iedere zaterdagmorgen komen zij naar de club om elkaar te ontmoeten en alles in de gaten te houden. Zij kijken terug op een rijk wedstrijdverleden en de club is hun kindje. Thuis kijken zij de hele dag op de webcam die op het vlot gericht is, zodat hen niets ontgaat. Tijdens onze eerste roeitocht in een Stämpfli dubbeltwee worden Caroline en Maarten nauwlettend geobserveerd. Gelukkig slagen we voor de test en mogen we van nu af aan alle boten gebruiken. We krijgen een sleutel en een vermelding op de lijst van roeiers die in de winter mogen skiffen. Eén test voor alle roeiniveau's tegelijk, dat schiet lekker op.

Actief bij Audax

Het is de bedoeling om een actieve bijdrage aan onze nieuwe vereniging te leveren. Naar idee van de Vrijdaggroep van Aeneas organiseren we een Gruppo Aperto. Van beginner tot wedstrijdroeier, iedereen is van harte welkom. Na afloop zetten we Caffè Olandese met een oud koffieapparaat uit Nederland. Het wordt een daverend succes, dat ons herinnert aan de gezellige vrijdagen bij Aeneas.

Gaandeweg merken we dat de dollen van veel boten te hoog afgesteld zijn, dolhoeken niet kloppen en voetenboorden te laag staan. De materiaalcommissie bestaat uit één man, Giorgio (80 jaar), die zijn kast met gereedschap met verve verdedigt maar weinig boodschap heeft aan het afstellen van boten. Na een korte cursus van Onno stellen wij voor om deze taak op ons te nemen. Het bejaarde bestuur aarzelt maar stemt in. Onno is gelukkig bereid ons te adviseren als we het niet goed weten.

Cursus afstellen door Onno.

Voor een getalenteerd jeugdlid, Leonardo, 14 jaar, 1.85 lang, 70 kg en beresterk, is geen geschikte boot voor een wedstrijd beschikbaar. Hij heeft onlangs de Ticinese ergometerwedstrijd gewonnen, dus de verwachtingen zijn hoog gespannen. Er ligt een oude Empacher skiff, waarvan de dollen met geen mogelijkheid lager af te stellen zijn. Dan maar de riggers aanpassen zoals Onno ons geleerd heeft. Het is te veel voor ringetjes maar met afgevijlde aluminium kapstokhaken lukt het ons om de riggers aan te passen. Nadat de dolhoeken ook aangepast zijn, probeert Leonardo de boot.

Hij roeit er zo mee weg en straalt van oor tot oor. De zaterdag daarop doet hij mee aan de wedstrijd en wordt hij tweede. Als Leonardo nog een beetje traint, wordt hij gegarandeerd eerste. Dat zou extra bijzonder zijn voor Audax omdat de jeugd van de andere vereniging (CCL) altijd wint.

Caroline en de toren van Pisa.

Daarnaast zijn wij actief als instructeur: Caroline helpt op zaterdagmorgen met de coaching van de jeugd. Zij zegt daarbij tegen de kinderen: ik ben tevreden als jij net zo goed roeit als ik Italiaans praat. Gegrinnik alom, dat moge duidelijk zijn. Tot slot hebben wij dit jaar samen de beginnerscursus voor volwassenen gegeven, gebaseerd op wat wij bij Aeneas geleerd hebben.

Van toersport naar wedstrijdssport

Een jaar geleden wordt Caroline gevraagd om mee te doen met een wedstrijdsteam van Italiaanse dames in de categorie Woman's Master 4x. Een van de dames is lid van onze vereniging en de andere twee zijn lid van Canottieri Gavirate, een vereniging aan het naburige Lago di Varese. Dit meer is erg bekend in de roeisport, omdat er internationale wedstrijden georganiseerd worden en er topteams vanuit de hele wereld trainen. De kinderen uit Varese en Gavirate leren eerder roeien dan fietsen. Hier zie je roeikwaliteit, die je normaal alleen op de televisie ziet.

Je begrijpt dat Caroline, hoewel vereerd, zich toch even wil bedenken. Zij roeit pas kort en heeft weinig wedstrijdervaring. Deelname betekent een strak trainings- en wedstrijdsschema. Maar je begrijpt het al, na rijp beraad stemt zij in. Van nu af aan keihard trainen en geen druppel alcohol meer. Door de week traint ieder voor zich en in de weekenden samen in de 4x.

De eerste wedstrijd is in de oude studentenstad Pisa. De dag tevoren wordt opgerigd en kort getraind, om daarna het plein met de dom, doopkapel en natuurlijk de scheve toren te bezichtigen. De rivier Arno loopt door de historische stad maar helaas zijn de wedstrijden op een dodelijk saai kanaal.

Er doen meer dan honderd boten mee en de dames worden derde in hun categorie. Een knappe prestatie voor een debuut!

De tweede wedstrijd vindt plaats op de Po in Turijn. Caroline moet sturen over de meanderende rivier met veel bruggen. Haar ervaring in de Hambeek op de Maas komt goed van pas.

Dit keer geen podiumplaats, wellicht omdat de lokale roeiers de stroming in de bochten beter benut hebben.

In de oude villa's van de roeiverenigingen zijn de tafels prachtig gedekt voor de lunch. Wat een cultuur: eerst keihard roeien om daarna lekker te gaan eten.

Wedstrijd in Pisa.

In maart doen de dames mee aan de Heineken Roeivierkamp in Amsterdam. Door het slechte weer worden veel afstanden afgelast. Als zoethoudertje mogen de masterteams één afstand roeien, terwijl alle prioriteit naar de studentenploegen gaat. Dat doen ze dus niet nog een keer.

De vierde wedstrijd is in Varese, waarbij de dames vierde worden. Er ontstaan ook nu weer boeiende vriendschappen tussen roeimaatjes. Een van hen nodigt ons uit om mee te gaan naar Chiavari aan de Ligurische kust. We gaan twee wedstrijden roeien op zee in Sestri Levante en Genua; Caroline in een gestuurde vier en Maarten in een dubbeltwee. Het is een geweldige ervaring om met een “coastal rowing boat” acht kilometer tegen de hoge golven in te beuken.

Voor dit najaar staan nog twee master 4x wedstrijden voor de dames op het programma in Sabaudia bij Rome en in Triest vlak bij de Kroatische grens.

C'era una volta

“C'era una volta” betekent “Er was eens”. Met deze woorden begint ieder sprookje in het Italiaans. In bijna tien jaar tijd is de roeisport een rode draad in ons leven geweest. De verbindende kracht van de roeisport heeft ons veel gebracht: mensen ontmoeten, vrienden maken, iets doen voor anderen, leren van de Italiaanse taal en cultuur, gezond en fit blijven maar bovenal “la gioia di vivere”. Of het nu in Amsterdam, Roermond, Lugano of Italië is, het is te mooi om waar te zijn, het lijkt wel een sprookje.

Maarten Wijdeveld en Caroline Heide

Prijsuitreiking Sestri Levante. Maarten valt in de prijzen.

SIEM deal
'saame' voordelig genieten
 (alleen di, woe, do)

2e Quick/slowlunch
halve prijs
 Tomaten- of weeksoep,
 pantosti van de chef,
 uitsmijter Siem of kleine salade

2e Verrassingsmenu
halve prijs
 3 gangen voor €29,50
 4 gangen voor €36,50
 5 gangen voor €42,50
 Uw keuze vis of vlees

VOOR SLECHTS €12,00

Saame genieten!

Voor informatie en reserveringen
www.bi-jsiem.nl
 of 0495 622001

Restaurant Bi-j Siem | Kerkstraat 56 | 6031 CJ Nederweert
 Tel (0495) 622001 | www.bi-jsiem.nl | info@bi-jsiem.nl

Roeien! Ja, dat wil ik ook!

Ik ben geïnteresseerd in roeien. Graag wil ik eens kennismaken.

Mijn naam:.....

Adres:.....

Woonplaats:.....

Telefoonnummer:.....

E-mailadres:.....

Stuur deze ingevulde kaart in een gefrankeerde envelop naar
 Roeivereniging Aeneas, De Weerd 52, 6041 TL Roermond **of** stuur een email
 naar secretaris@rvaeneas.nl

Kijk voor meer informatie op onze website www.rvaeneas.nl